



*Những Vết
Tiền Thân*

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

Tiểu Sử Thanh Hải Vô Thượng Sư

Thanh Hải Vô Thượng Sư sinh quán tại miền Trung Âu Lạc (Việt Nam). Khi trưởng thành, Ngài du học tại Âu châu và làm việc cho Hội Hồng Thập Tự Quốc Tế. Về sau, Ngài du hành qua nhiều quốc gia để mưu cầu Chân Lý. Cuối cùng Ngài đã gặp được một vị Chân Sư tại Hy Mã Lạp Sơn và được truyền cho một phương pháp tu thiền về âm thanh và ánh sáng nội tại, còn gọi là Pháp Môn Quán Âm. Sau một thời gian tinh tấn tu hành, Ngài đã đạt được đại khai ngộ.

Ngoài việc nêu lên một tấm gương cao quý về đạo hạnh, Thanh Hải Vô Thượng Sư còn khuyến khích chúng ta nên làm đẹp môi trường mình đang sống. Thanh Hải Vô Thượng Sư diễn đạt niềm vui nội tại của Ngài qua tranh, thơ, nhạc, thiết kế trang sức và y phục mỹ thuật, hầu thăng hoa nhân loại từ bên ngoài lẫn bên trong. Các sáng tác nghệ thuật của Ngài đã được triển lãm tại các thành phố lớn trên thế giới. Thi phẩm của Ngài cũng là nguồn cảm hứng cho nhiều nhạc sĩ phổ thành ca khúc và đã được trình diễn tại các hí viện danh tiếng.

Vào năm 1993, trong một buổi lễ vinh danh Thanh Hải Vô Thượng Sư, thị trưởng Frank F. Fasi của thành phố Honolulu, Hạ Uy Di đã long trọng ngỏ lời: *"Thanh Hải Vô Thượng Sư mang tình thương đến những nơi nào trên thế giới còn hận thù. Ngài mang hy vọng đến những nơi tối tăm, mang sự thông cảm đến những nơi bị ngộ nhận. Ngài là ánh sáng của một vĩ nhân, là thiên thần nhân ái của tất cả chúng ta."*

Lời Ngỏ

Thi tập *Những Vết Tiền Thân* gồm những bài thơ do Thanh Hải Vô Thượng Sư sáng tác vào tuổi thanh xuân, được chia làm hai phần: tình yêu và chiến tranh. Mỗi bài thơ như ánh nến lung linh thấp sáng, rõ ràng một tâm hồn thánh thiện trước những yêu thương và khổ lụy của kiếp nhân sinh.

Bên cạnh những cung bậc dạt dào lãng mạn, tình cảm nồng nàn như sóng bể mưa nguồn qua những thi phẩm về tình yêu đôi lứa, cũng như nỗi niềm xót xa được chuyển chở trong những thi phẩm về chiến tranh, những vần thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư còn bàng bạc một nhận thức sâu xa về cõi trần gian vô thường, một sự an nhiên chấp nhận, vượt thoát những ràng buộc phù du.

Đa số các bài thơ trong thi tập *Những Vết Tiền Thân* được Thanh Hải Vô Thượng Sư sáng tác bằng tiếng Âu Lạc, các bài còn lại được chuyển dịch từ Anh ngữ dưới sự ân cần hướng dẫn của Ngài. Thi phẩm "*Bài Ca Ly Biệt*" với nét chữ hiệu đính của Thanh Hải Vô Thượng Sư nơi trang bên là một bút tích biểu lộ lòng quan tâm từ ái của Ngài trên từng áng thi ca trong thời gian thi tập quý báu này được hình thành.

Kính thân ái kính mời quý vị và các bạn cùng thưởng thức những âm ba mỹ miều, sâu lắng của *Những Vết Tiền Thân*.

❖ *Ban Biên Tập*

Tình Yêu

*Thương nhớ nào ai biết vì đâu
Đàn lên diễm tuyệt mấy cung sầu
Tình yêu như đóa hoa hồng thắm
Lộng lẫy huy hoàng nhưng nhói đau!*



Tình Trong Mưa

NGUYÊN TÁC ANH NGŨ:
"LOVE IN THE RAIN"

*Hìn gửi giọt tình hồng
Vào cô tịch mênh mông
Mong tìm người tri kỷ
Trong băng giá chiều đông.*

*Tìm đâu ra thần dược
Xoa lành vết thương đau!
Trong đêm dài đen tối
Và gió buốt mưa sầu!*

*Nhịp tim buồn rơi rơi,
Thương nhớ lắm một người.*

MÜNCHEN
THÁNG 7, 1978



Hỏi Người Bên Nớ

*Có phải là ai chẳng biết nhiều
Mỗi lần tôi đến nói... là yêu?
Hay người vờ, để lòng tôi khổ,
Mắt đẹp, môi thanh cũng... đến điều!*

*Người cứ làm ngơ, cứ lặng câm,
Cho ai bên nớ chết âm thầm!
Mây qua, gió lại không hằn vết
Nhu lòng của kẻ đất thần kinh.*

*Tôi cứ làm thơ, cứ đợi chờ
Mấy vần vơ vẩn kiếp tầm tơ
Cứ cầu cứ nguyện, tìm ngoại đạo!
Chúa Phật làm sao cứ... tởng lờ!*



Không Đề

*Ngày buồn vì bởi nhớ thương ai
Gang tấc mà xa mấy dặm dài
Tương tư sầu ấy không rượu đắng
Chưa uống sao lòng ngây ngất say!*

Chờ Ai Phố Núi

*Người cứ đi về giữa mộng mơ
Còn ta Tô Thị đứng trông chờ.
Tóc mây hoang nắng dài thương nhớ
Núi cũ rừng xưa cũng thẩn thờ.*

*Người đi phố núi buồn hiu hắt,
Nắng cháy da nòng nối cách chia;
Gió hạ không buồn luân chuyển nữa
Vì thương ta mệt những mong chờ!*

*Mây có chở tình qua chốn ấy,
Muội phương để nhớ một phương này.
Tuong tư lá úa trên đồi vắng,
Cánh hạc bên trời không muốn bay!*

*Đem hết thời gian gom đốt lại
Cho ngày tháng muộn chóng qua mau,
Để nắng tung bùng chiều tái ngộ,
Cho trăng sáng mãi phút yêu kiều...*



Tương Tư

*Tôi ta gửi nhớ về trời
Nghe chẳng ai gió thả lời trong mưa?
Đêm dài, hồn lạnh, chấn thua,
Tình chua thấp sáng, sầu chua loãng sầu!*

MÜNCHEN
THÁNG 7, 1978

Có
Người

*Người đến rồi, lòng ta nhu trể lại
Nhu sao sa trên vũ trụ tuyết vời
Nụ cười rạng rỡ mầm bạch ngọc
Con tim cần bỗng mở hội ngày vui.*

*Đừng ra đi, đừng nói lời già biệt
Hãy dùng dây như năm tháng chua già
Thắp lên môi những lời ru điếm tuyết
Điểm vào mi những ánh lửa hoàng sa.*

*Ta nhìn ai ngát ngậy hồn hương phấn
Rượu không say mà trời đất tung bùng
Nói sao vời những nỗi niềm vương vấn
Khi đêm dài trần trở gối chẵn không.*

*Ồi giờ phút chừ căng tràn mật ngọt
Nỗi đam mê vẫn như thuở ban đầu
Ta ôm vào tay một trời tình mới dậy
Ta nuôi trong lòng một giấc đẹp miên thao.*

Thanh Hải Vô Thượng Sư là một nhà từ thiện, nghệ sĩ và bậc Thầy tâm linh được nhiều người yêu kính trên thế giới. Với tài hoa thiên phú về thi văn từ thuở thiếu thời, Ngài mang lại cho đời những áng thơ tuyệt mỹ đầy những nét sáng tạo thật đặc sắc. Nhiều thi tập của Ngài đã được ấn hành bằng các ngôn ngữ khác nhau và được phổ nhạc bởi những nhạc sĩ lừng danh.

Qua những vần thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư, vô số linh hồn đã tìm được nguồn cảm hứng thiêng liêng để hướng về sự liễu ngộ tâm linh. Từng lời thơ của Ngài như những tia sáng phản ánh trí huệ nhiệm mầu, cũng như tâm nguyện cống hiến không ngừng để thăng hoa nhân loại.

“Thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư không những là thơ phá chấp của một nữ tu, đó còn là thơ của những chuyến đi tâm tưởng, chuyến đi của đời người trên giong sông tư duy. Hành lý là con tim mở rộng, chốn đến là tự thức an nhiên, là một quay lưng không bận bịu, là một trở về rất vô tư, là những bài thơ ‘ngiêng tai nghe lại cuộc đời’...”

~ Nhạc sĩ Phạm Duy